

БОРБА

СЕДМИЧЕН ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ТЪРНОВО

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

Год. IX, бр. 19 (381)

Търново, 1 май 1953 г.

Отд. бр. 20 ст.

Да живее Първи май—денят на международната солидарност на трудещите се, денят на братството между работниците от всички страни!

Йосиф Висарионович Сталин

Ден на нови трудови победи

Тази година трудещите се български народ чествуват Първи май—бойния празник на труда и международната солидарност на трудещите се от цял свят, под знака на още по-широкото разгръщане на социалистическото съревнование за успешното изпълнение на стопанския план за 1953 г.; под знака на още по-тясното сплотяване на трудещите се около Партията и Правителството в борбата за мир и социализъм, на по-нататъшното разгръщане и укрепване на спасителната животворна за нашия народ българо-съветска дружба и на дружбата ни със страните с народна демокрация и трудещите се от всички страни.

Советските народи и трудещите се от цял свят чествуват тази година Първи май без своя гениален вожд и учител — Йосиф Висарионович Сталин, но великото име на Сталин вдъхновява и за винаги ще вдъхновява съветските народи в борбата за осъществяване на Сталинския план за изграждането на комунизма, ще вдъхновява всички честни хора в света на борба за запазване делото на мира.

Советските народи с успех изпълняват решенията на историческия XIX конгрес на КПСС.

Първи май тази година ние чествуваме с още по-големи постижения в социалистическото изграждане на нашата Родина. Бяха завършени и влязоха в строя през 1952 г. такива крупни социалистически предприятия, като целулозен завод „Стефан Кираджиев“ и др., ЖП линия Макоцево-Вазовград, водно-електрическите централи „Разлог“ и „Бели Извор“, язовира „Калин“ и др. Усилено се строят и през настоящата година ще бъдат пуснати в действие нови заводи, като металургичния завод-гигант „Ленин“, централната обогатителна фабрика в Димитрово, третия агрегат на циментовия завод „Вулкан“,

разширението на ТЕЦ „Вълко Червенков“, содовия завод „Карл Маркс“, предачница „Марица“ в Пловдив и др. Изграждат се цели нови градове, като Димитровград, Рудозем. Създава се по социалистически образец нов квартал в Димитрово, преустройва се нашата социалистическа столица София. Успешно беше изпълнен планът за първото тримесечие на тази година в промишлеността на 101.9 на сто. С успех беше проведена и пролетната септима в по-кратки срокове и с по-голяма механизация от 1952 година. Още по-широко се внедрява агротехниката в борбата за високи добиви в селското стопанство.

Само преди няколко дни беше пусната в експлоатация модерната памукопредачница „Балкан“ — Габрово, която със своите 30,000 нови вретена ще подхранва памучната промишленост с над два милиона килограма прежда годишно и ще ликвидира съществуващото до сега несъответствие в текстилната промишленост между памуко-предачниците и тъкачните фабрики. С това ще се даде възможност да се произвеждат в по-пече за народното стопанство с 10 милиона метра финни и висококачествени памучни тъкани, един милион броя трикотаж и седем милиона чифта чорапи, взети заедно.

Започна завиряването на язовира-гигант „Росица“, водите на който през тази година ще напояват 160,000 декара земя, от които ще получат с милиони килограми в повече памук, ориз, захарно цвекло, жито, царевича и др.

С чест и гордост чествуват Първи май и работниците от нашия окръг, които изпълниха плана за първото тримесечие на тази година в промишлеността—103.3 на сто. Работническите колектив на ДИП „Народна република“—Габрово излезе национален първенец в леката промишленост и стана носител

на преходното червено знаме на Министерския съвет. Колективът на ДИП „Еловица“ — Габрово получи преходното знаме на Министерството на тежката промишленост и ЦС на профсъюзите. С чест и гордост чествуват Първи май нашите кооператори и кооператорки, частни стопани и работниците от МТС и ДЗС, които проведоха септбата в по-кратки срокове и на по-високо агротехническо ниво.

Първи май тази година ние чествуваме при непрекъснатото разгръщане на социалистическото съревнование и даването на нови обещания пред другаря Вълко Червенков, на все по-широкото внедряване новите почини в промишлеността и селското стопанство, на нарастване броя на стахановците и майсторите на високи добиви; на изостряне всенародната бдителност против вътрешните и външни врагове и укрепване морално-политическото единство на нашия народ и отбранителната мощ на нашата социалистическа Димитровска родина.

Под ръководството на нашата Благоево-Димитровска комунистическа партия, начело с продължителна на делото на Георги Димитров —другаря Вълко Червенков, напред към нови трудови успехи за успешното изпълнение на плана за 1953 година!

Да живее Българската комунистическа партия, организатор и вдъхновител на нашите трудови победи, начело с другаря Вълко Червенков!

Да живее Комунистическата партия на Съветския Съюз, великата направляваща и ръководна сила на съветския народ в борбата му за построяване на комунизма и на народите от цял свят в борбата им за мир и демокрация!

Да живее Първи май—денят на международната солидарност на трудещите се от всички страни!

Георги Максимилианович Маленков

Вълко Червенков

Първомайски високи награди

Носители на знамето на Министерския съвет

Незабравим ще остане за работническия колектив при ДИП „Народна република“ — Габрово денят 26 април т. г., в който тържествено бе връчено на предприятието червеното преходно знаме на Министерския съвет.

Разгръщайки масово социалистическо съревнование, трудовият колектив на ДИП „Народна република“ под правилното партийно, административно и техническо ръководство изпълни през първото тримесечие на 1953 год. производствения си план в ценово изражение 121 на сто, натурално 119 на сто и производителността на труда 124.4 на сто. От фонд „работна заплата“ бяха реализирани 59,891 лв. относителна икономия. Произведени бяха 99.55 на сто първокачествена продукция. Планът за себестойността беше изпълнен 115 на сто, а за печалбата—136 на сто.

В борбата за изпълнение на плана се отличиха бригадата на Ив. Шерев — изпълнила плана си 124 на сто и бригадата на др. Мариян Колева, която дава само първокачествена продукция. Отличиха се и производствениците Дешка Минкова, Иванка Начева, Къна Щерева, Йорданка Енчева и др.

На тържеството в ДИП „Народна република“ присъстваха членът на Политбюро на ЦК на БКП и подпредседател на Министерския съвет др. Райко Дамянов, министърът на леката промишленост др. Атанас Димитров, зам. министърът на леката промишленост др. Иван Недев, председателят на Профсъюза на текстилните работници др. Бранков, директорът на ДИО „Вълнена индустрия“ др. Мара Тотева, секретарят на Окръжния комитет на БКП другаря Димитър Стойков и други.

Директорът на предприятието др. Ганчо Спасов прие знамето от министърът др. Ат. Димитров. Работническият колектив на ДИП „Народна република“ даде обещание пред другаря Вълко Червенков и обяви съревнование на ДИП „Петолъчка“, ДИП „Славянско единство“ и ДИП „Орел“ в Габрово.

Първомайската радост залива родния край. Радостни погледи грейт по заводи, предприятия, строителни обекти, по родните поля. Трудът става песен. Нашата хубава Татковина се превръща в градина.

В труда израстват нови знатни хора и колективи. Постиганията не остават незабелязани. Колективът на ДИП „Народна република“ получи знамето на Министерския съвет, а колективът на ДИП „Еловица“ — знамето на М-вото на тежката промишленост. Наградени бяха от Правителството строители и монтажници на новата памукопредачница „Балкан“ и двама културни дейатели от Търново — Леон Филипов и Тодор Николов. Героят на социалистическия труд Тодор Митев замина за Москва...

Високите награди мобилизират към нови трудови успехи. С нови трудови успехи днес трудещите се от Търновски окръг развяват гордо знамена и манифестират в построяването първомайски колонии на радостта и щастието.

УКАЗ НА ПРЕЗИДИУМА НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

За награждаване с ордени и медали на ръководители, строители и монтажници, отличили се в строителството и монтажа на новата памукопредачница при ДИП „Балкан“ в Габрово

Президиумът на Народното събрание въз основа на чл. 35, точка 7, от Конституцията на Народната република България и чл. 2 от Указа за ордени, медали и почетните звания

ПОСТАНОВЯВА

НАГРАЖДАВА с ордени и медали следните ръководители, строители и монтажници, отличили се в строителството и монтажа на новата памукопредачница при Държавно индустриално предприятие „Балкан“ в гр. Габрово:

С „Народен орден на труда“ — златен

Сава Венков Савчев — директор на предачница „Балкан“ в Габрово.

С „Народен орден на труда“ — сребърен

Петър Иванов Петров — началник на Стройрайона в гр. Габрово.

С медал „За трудово отличие“

1. Димитър Колев Митев — ударник по строежа на електрическите инсталации;

2. Георги Дичев Цолов — майстор-предач, взел активно участие в монтажа на машините;

3. Велю Христов Иванов — монтажник;

4. Леонид Антонов Тушев — ударник монтаж по монтажа на есгергосъоръженията;

5. Тодор Колев Христов — ударник монтаж;

6. Иван Венков Кметов — технически контролор на инвентари;

7. Димитър Колев Каналов — технически ръководител на обекта;

8. Стойно Митев Стойнов — ръководител на смяна в предачницата, взел активно участие в монтажа;

9. Марин Иванов Цонев — технически ръководител на исторически архитектурни и археологически паметници в гр. Търново.

Председател на Президиума на Народното събрание: Г. ДАМЯНОВ

Секретар на Президиума на Народното събрание: М. МИНЧЕВ

София, 25 април 1953 г.

УКАЗ НА ПРЕЗИДИУМА НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

За награждаване с „Народен орден на труда“ — златен на Леон Филипов Харалампиев и Тодор Иванов Николов от Търново

Президиумът на Народното събрание въз основа на чл. 35, точка 7, от Конституцията на Народната република България и чл. 28 от Указа за ордени, медали и почетните звания

ПОСТАНОВЯВА

НАГРАЖДАВА с „Народен орден на труда“ — златен следните лица:

1. Леон Филипов Харалампиев от гр. Търново — за изключителните грижи, които е полагал в продължение на повече от 50 години и продължава да полага за запазването и издирването на нашето архитектурно наследство в гр. Търново и окръга.

Председател на Президиума на Народното събрание: Г. ДАМЯНОВ

Секретар на Президиума на Народното събрание: М. МИНЧЕВ

София, 25 април 1953 г.

Успехите заслужено възнаградени

В своята производствена дейност ДИП „Еловица“ — Габрово все по-вече се налага със стегнатата си организация на труда, със своя здрав работнически колектив и добро партийно, административно и техническо ръководство.

През първото тримесечие на настоящата година предприятието изпълни плана си по обем 121.65 на сто, по производителност на труда 125.3 на сто, фонд „работна заплата“ 74.6 на сто, качество — само първо — 100 на сто, асортимент 100 на сто, снижение себестойността при план 2.95 на сто — 4.01 на сто.

За тия забележителни успехи предприятието бе удостоено с преходното знаме на Министерството на тежката промишленост и Централния съвет на профсъюзите. С него колективът ще манифестира в победните редици на Първи май.

Тодор Митев замина за Москва

На 27 април т. г. Героят на социалистическия труд от ДИП „Надежда“ — Габрово др. Тодор Митев, работеше първа смяна. Още по-сърчно сновеше той сколо любимите си станове. В предмайските дни той работи вече по плана си за месец май 1953 година — точно с 13 години напред.

Към 12 часа по обед телефонът иззвъня. Търсеха др. Митев. Разговорът бе кратък. Той остави слушалката и на лицето му цъфна щастлива усмивка.

— В Съветския съюз, — каза той. Съобщиха ми, че ще участвам в делегацията, която заминава за първомайските тържества в Москва.

Всички споделят радостта на Героя. А той с възвнание говори: — Много щастлив се чувствавам, че тази година ще посрещна Първи май в Съветския Съюз, в Москва. Най-много се радвам на това, че там ще видя много нови неща, много ще науча.

Това е заслужена награда за самоотвержения му труд.

Г. Христов наш собор.

Нашата страна никога не би могла да се индустриализира със сегашните темпове, без Съветския Съюз, без неговата помощ, без наличието на социалистическия лагер, начело със Съветския Съюз.

ВЪЛКО ЧЕРВЕНКОВ

На четири рингови машини

В ДИП „Балкан“ — Габрово постъпих на работа на 9 февруари т. г. В старата предачница най-напред започнах да работя на една машина. След 12 дни взех машина и половина, но скоро разбрах, че и това не е достатъчно и реших да премина на две машини в новата предачница. Работейки на тях успях да изпълня личния си план за месец март 105 на сто. В процеса на работата разбрах, че когато машината е чиста и се поддържа в образцов вид, тя добре работи и дава добро качество. Ето защо редовно почиствам поверените ми машини.

А ето и как работя. Най-напред подреждам калемите, които се намират в гатера и ги почиствам добре. След това извършвам почистване между вретената, между нишко-водача, втрере в самата машина, моторите и валчетата. Това почистване извършвам на всеки два часа. По този начин много улеснявам работата си, като намалявам късането. Своя опит предадох и на четири нови работници, които работят вече самостоятелно на отделни машини.

От началото на този месец преминах на три рингови машини. Въпреки успехите си, мисля да премина още на една машина, да обуча нови работници и да предам опита си чрез три стахановски школи. По случай откриването на предачницата от 27 април обслужвам четири машини. На четирите машини, които сега обслужвам, в чест на Първи май обещавам да изпълня плана си 105 на сто, като давам първокачествена продукция и не допускам нито едно вретено незапременно по моя вина.

Еленка Ангелова
стахановка памукопредачница „Балкан“

В новата предачница на повече машини

С всеки изминал ден все по-силно се разгара социалистическото съревнование за изпълнение и превъзпеление на народостопанския план за 1953 г. Като работничка единствено ми желание е и аз да дам своя скромна работа за по-скоорошното изграждане на социализма в нашата Родина.

Въпреки трудностите, които срещаме при реорганизацията на машините, не изоставам в производството. Докато през януари и февруари изпълнявах плана си 105 на сто, за месец март вече достигнах изпълнението 117 на сто, като по почина на Левченко и Муханов реализирах икономии от 500 лева.

Понастоящем работя на една предачница пинкопсова машина. След преминаването ми на работа в новата предачница обещавам да обслужвам три пинкопсови машини и редовно да изпълнявам производствения си план.

Павлина Ив. Андонова — ударничка при памукопредачница „Балкан“ — Габрово

ВЪЛКО ЧЕРВЕНКОВ

Председател на Министерския съвет и Генерален секретар на Българската комунистическа партия

СОФИЯ

Любими другарю Червенков,

Трудовият колектив при ДИП „Балкан“ — Габрово, събран на тържествен митинг по случай откриването и пускането в експлоатация на новата предачница, изпраща Вам, достойния продължител на безсмъртното Димитровско дело, мъдрия и смел ръководител на Партията, народа и държавата пламенни привети и от все сърце Ви пожелава да се радвате винаги на добро здраве, за да ни водите напред към победата на социализма и комунизма в нашата Родина.

Изграждането на новата предачница е резултат на мъдрата и мирна строителна политика на родната Българска комунистическа партия и народното Правителство, ръководени от Вас, които следвайки примера на Съветския Съюз в изграждането на социализма, ни осигуряват искрена и чиста дружба с всички демократични народи. То е израз на огромното социалистическо строителство в нашата страна, резултат на самоотвержения труд на строителните колективи и на ценната помощ, оказана ни от Германската демократична република, станала възможна благодарение на великия Съветски Съюз, вдъхновява и ръководен от славната Комунистическа партия — Партията на Ленин и Сталин, който ни осведоми и ни осигурява постоянна братска помощ и закрила.

Предачница „Балкан“ е нова победа на нашето социалистическо строителство и принос на българския народ в борбата за мир.

Докато империалистите изтискват и последните жизненни сили на трудещите се в капиталистическите страни, за да произведат средства за унищожаване на човешкия живот и разрушаване постиженията на културата, подготвяйки нова световна война, нашата страна под Ваше ръководство, следвайки примера на съветския народ, напраща всички сили за из-

граждането на социализма, носещ щастие и благоденствие на трудовия народ и за запазването на мира.

Скъпи другарю Червенков, ние благодарим на Вас, Партията и народното Правителство за голямата чест, която ни оказвате, като предавате в наши ръце новата голяма и модерна памукопредачница „Балкан“. Ние съзнаваме, че това ни задължава особено много и поставя пред нас голяма отговорност.

Ние ще положим всички си сили, опит, умение и воля да оправдаем доверието, което ни се дава с поверяването в наши ръце предачница „Балкан“.

Имайки предвид голямото значение, което нашето предприятие има за народното стопанство, ние зорко ще бдим за опазването и съхраняването на машинния парк, за неговото най-правилно използване. Ще се учим от опита на съветските текстилни, ще го внедряваме в нашата работа и като полагаме постоянни грижи за подготвянето на кадрите годни да осигурят правилната организация на труда и технологията, ще работим упорито да изпълним всички задачи, които Правителството и Партията поставят пред нашия колектив.

Да живее славната Българска комунистическа партия, начело със члениния Димитровски Централен комитет, ръководен от Вас, другарю Червенков!

Да живее дружба между демократичните народи, начело с непобедимия Съветски Съюз, вдъхновител и организатор на всички мирни победи на народите — Комунистическата партия на Съветския Съюз, Партията на Ленин и Сталин!

За трудовия колектив на ДИП „Балкан“

Директор: Сава В. Савчев
Партиен секретар: Тотка Василева
Председател на профкомитета: Филип Христов
Секретар на комитета на ДСНМ: Кина Христова

гр. Габрово, 26 април 1953 г.

Комунистите начело

Целият работнически колектив на фабриката с нетърпение очакваше 26 април, денят, в който беше открита новата памукопредачница. В този тържествен ден радостни застанаха зад машините работниците от смяна „В“, смяната — първенец в съревнованието по случай тържественото пускане в експлоатация на новата памукопредачница. Между тях личаха ударничките Йорданка Георгиева Спасова, Вира Узунова, Ганка Груцова, новите секционни майстори Тотка Василева, Марко Симеонов и др.

След влизане в строя на 30-те хиляди нови вретена пред трудовия колектив на ДИП „Балкан“ стои задачата да снабдява навреме всички габровски памукоткащи фабрики с доброкачествени памучни прежди. Виждайки тази огромна задача пред колектива, партийната организация застана още в първия ден начело на трудовия ентузиазъм, завладял работниците, следствие на голямата победа — влизането в строя на памукопредачницата. Партийните групи бяха инструктирани от своите отговорници: другарите Стойно Минев, Мара Ангелова, Ганка Груцова и др. Те разясниха на комунистите отговорните задачи, да бъдат винаги на първо място, да дават всякога личен пример, с което да увлекат в съревнованието целия работнически колектив.

Под ръководството на партийната организация всички работници и работнички от новата памукопредачница „Балкан“ в Габрово ще водят упорита борба за изпълнение на производствения план за 1953 година.

Тотка Дяконова Василева
партиен секретар ДИП „Балкан“ — Габрово

Високата награда мобилизира

Големи трудности се срещнаха при строежа на производствените сгради на ДИП „Балкан“ — Габрово. Някога липсваха строителни материали. Студено бе в зимните дни и не можеше да се работи на открито. Въпреки всичко строителите не се прибраха в топлите стаи. Те работеха ежелевено. Даже и когато валише сняг бетонират не спират.

В резултат на упорития труд бяха завършени главният корпус, съединителният блок и др. Пак през първото тримесечие бяха завършени грубите строителни работи на складира за памук, складира за прежди, административната сграда и складира за вълна.

Упорито се бориха с трудностите и ги преодоляваха: Тодор Косев — зидар, сега бригадир на група работници, Иван Цонев — мазаж, отличник на обекта за качествена работа и добра организация, Стефан Денчев, кофражист, който изпълняваше нормите си 126 на сто, Иван Дочев — бригадир на обекта „Балкан“, сега повишен за ръководител на строежа при ДИП „Г. Гелев“ — Габрово, а бригадата му награден.

С чувство на дълбока признателност към Партията и Правителството ние, Петър Ив. Петров, Тодор К. Христов и Димитър К. Кавалов, порещихме съобщението за награждаването ни с медал „За трудово отличие“.

Сегаше след пускането на предачницата, ние строителите обещаваме да работим още по-упорито.

Димитър Кавалов
технически ръководител на строежа „Балкан“

Първомайска победа на мира и дружбата между народите

Новата памукопредачница „Балкан“

Светли и просторни са помещението на новата памукопредачница „Балкан“.

В предачния цех.

Младежката воля побеждава

Под грижите на Партията, с безкористната и братска помощ на великия Съветски Съюз и Германската демократична република, в навечерието на Първи май влезе в строя и нашата нова памукопредачница.

Колко упорито работиха младежите за този тържествен ден! С помощта на немските специалисти те вложиха цялото си умение в монтажа на машините, които част по част изростнаха в стройни редици в новите просторни, слънчеви цехове. Монтаяжът завърши, но младежите не спираха до тук. За новата техника са необходими нови квалифицирани кадри. С още по-голяма упоритост отличниците в монтаяжа Ганка Ангелова, Петко Тотев, Вело Христов и други овладяват техниката. Партията ни оказва голямо доверие, като ги изпрати на тримесечен курс,

след завършването на който те ще станат ръководители на отделения, майстори на секции — стопани на машините, които монтираха.

Над грохота на новите машини, в просторния цех се носи волната песен на нашата свободна и щастлива младеж.

Застанаха на стахановска стража, в чест на Първи май и пускането на новата предачница, младежите разгарят благородно социалистическо съревнование и дават обещания пред Партията и другаря Вълко Червенков.

Мечтата на всяка девойка тук е да бъде многомашиничка. Гордост за младежките ни колектив е младата ударничка Еленка Ангелова, която в разстояние на един месец премина на три, а от 27 април на четири нови рингови машини, из-

пълнявайки ежедневно нормите 111.9 на сто. Др. Еленка Ангелова вече даде обещание пред Партията и другаря Вълко Червенков да изпълни личния си план 160 на сто, да реализира 2000 лева икономии и да дава стопроцентова първокачествена продукция. Другарката Райна Христова, която работи на две машини и изпълнява нормите 105 на сто, обеща да изпълни личния си план 110 на сто. Др. Мара Ангелова, която работи на три машини, обеща да изпълни плана си 160 на сто. Със своите обещания и с производствените си постижения, младежите от нашия завод с чест посрещат Първи май — бойния празник на трудещите се от цял свят.

Кина Христова
секретар на заводския комитет на ДСНМ при ДИП „Балкан“ — Габрово

Трудът не отива напразно

Когато се заговори, че нашето предприятие ще стане едно от най-добрите и хубави памукопредачници в страната, ние много се зарадвахме.

През есента на 1952 година строителите започнаха работа.

През м. октомври пристигнаха първите пратки с машини. През ноември дойдоха и монтажните бригади от Германската демократична република.

Един ден техническият директор ни събра на съвещание и съобщи, че в помощ на монтажните трябва да отидат трима души, между които бях и аз. Това нещо много ме зарадва, защото до тогава никога не бях монтирал машини.

След като започнахме монтаяжа аз се стараех да видя как другарите монтьори работят, за да мога по-бързо да усвоя работата. Когато вече научих много неща оставиха ме да монтира сам една машина. Това още повече ме зарадва. С още по-голямо желание и старание започнах да работя. Сутрин влизах по-рано от определеното време, а вечер излизаш по-късно. В разстояние на късо време монтирах сам шест пресукала.

Когато при тържественото откриване на предачницата бях прочетен Указа на Президиума на Народното събрание за награждаване с ордени и медали отличилите се в строежа и мон-

тажа, в което число влизах и аз, особено много се зарадвах. Трудът, който сега всеки дава, се цени и защита. И моят труд не беше положен напразно. Затова аз оставам с най-голяма благодарност към Партията, която ме насочи правилно, за да мога и аз да усвоя още повече техническите знания, да израсна като добър производственник.

Сега като майстор на смяна в новата предачница аз ще работя с още по-голям ентузиазъм, за да може смяната ми винаги да си изпълнява производствения план.

Стойно Минев Стойнов
майстор на смяна в ДИП „Балкан“

Първенецът на втората петилетка влезе в строя

Свеж пролетен ден. Ведрина лъжа от околните хълмове. Над работническия град трепти празнична музика. Ухае ароматът на цъфнали вишни, ябълки и сливи. Сребристите лъчи на яркото априлско слънце галят огромните корпуси на новата памукопредачница „Балкан“. Тя е потънала в първомайската украса.

Днес с трепет очакват деня — денят на пускане в експлоатация новата памукопредачница — първенецът на втората петилетка. Дошли са скъпи гости. Тука е членът на Политбюро на ЦК на БКП и подпредседател на Министерския съвет Райко Дамьянов, министърът на леката промишленост Атанас Димитров, министърът на строежите Марин Грашнов, секретарят на Окръжния комитет на БКП Д. Стойков и др. Тука са и пълномощният министър на Германската демократична република Егон Дрегер, членове на Китайската легация, начело с временно управляващия легацията Ван Цунлин. Гости са и много представители на работниците от габровските предприятия, начело с Героя на социалистическия труд др. Веска Минчева.

Тържеството започва с изпълнението на химните на НРБ и СССР от местния художествен самодеен колектив. Секретарят на ГК на БКП Рачо Радев открив тържествения митинг. Глав-

ният директор на ДИП „Балкан“ Сава Савчев изнесе кратък доклад. Министърът на леката промишленост Атанас Димитров поднесе приветствие на работническия колектив от името на ЦК на БКП, Правителството и лично от името на другаря Вълко Червенков.

Тържеството се превърна в манифестация на българо-съветската дружба и на сътрудни-

На тържеството в ДИП „Балкан“.

чество между народнодемократичните страни, чието дело е и новата памукопредачница

„Балкан“.

Съпроводен от радостни възгласи и ръкопляскания Рачо Радев прочете Указа на Президиума на Народното събрание за награждаване на проявилите

се пренесоха в близкото минало, когато край буйната река Паничарка започна строежът. Отокваха отмерените удари на долгорските чукове. В жар и студ, в сняг и кал под тези удари растяха и се издигаха нагоре корпусите на памукопредачницата. Геройно и вдъхновено работиха всички строители. Но най-упорито бяха бригадата на Иван Дочев, зидарокофражистите на Тодор Петев, мазаческата бригада на Вело Тодоров, които редовно преизпълняваха своите производствени планове.

Строежът още не беше завършен и машините започнаха да пристигат. Почна едновременно и строеж и монтаж. Изпод ръцете на немските монтьори подпомогнати от нашите техници и работници, от купичката машини и машинни части, започнаха да израстват рингове, флаери, даражи, пресукала. Особено усърдие при монтажа проявиха инспекторът Вили Шнабел, ръководителят Ерих Анерт и др. Повече от 30 германски монтьори бяха обявени за ударници и наградени. Дейно участие в монтаяжа вземаха и нашите техници и работници. Те растяха заедно със

строежа. Обикновеният преди няколко месеца работник Стойно Минев сега е майстор на смяна в новата предачница. Премиеният маслонец Стоян Кулов днес също е майстор на

строежа. Обикновеният преди няколко месеца работник Стойно Минев сега е майстор на смяна в новата предачница. Премиеният маслонец Стоян Кулов днес също е майстор на

строежа. Обикновеният преди няколко месеца работник Стойно Минев сега е майстор на смяна в новата предачница. Премиеният маслонец Стоян Кулов днес също е майстор на

Другарят Райко Дамьянов прерязва лентата.

смяна. А отличилите се в монтаяжа Ганка Ангелова, Вело Христов, П. Тотев, Ст. Рачков и др. са на тримесечни курсове.

Най-после упоритият труд на работници, строители и монтажници се увенча с успех. Думите на другаря Червенков, че през 1953 година наред с другите големи строежи ще бъде въведена в експлоатация и памукопредачницата „Балкан“ се сбъднаха.

При неописуема радост и възторжени възгласи точно в 12 часа и 15 минути другарят Рай-

ко Дамьянов прерязва лентата. Моторите забръмчаха. 30-те хиляди вретена и другите машини се завъртяха, запяха. В

слънчевите и просторни работни зали закипя възторжен труд. Новата памукопредачница фабрика „Балкан“ със своите 30000 вретена ще подхранва допълнително памучната промишленост годишно с над 2 милиона килограма прежда, от която нашият народно стопанство ще получи 10 милиона метра памучни тъкани, 1 милион броя трикотаж и 7 милиона нифта чорапи, взети заедно.

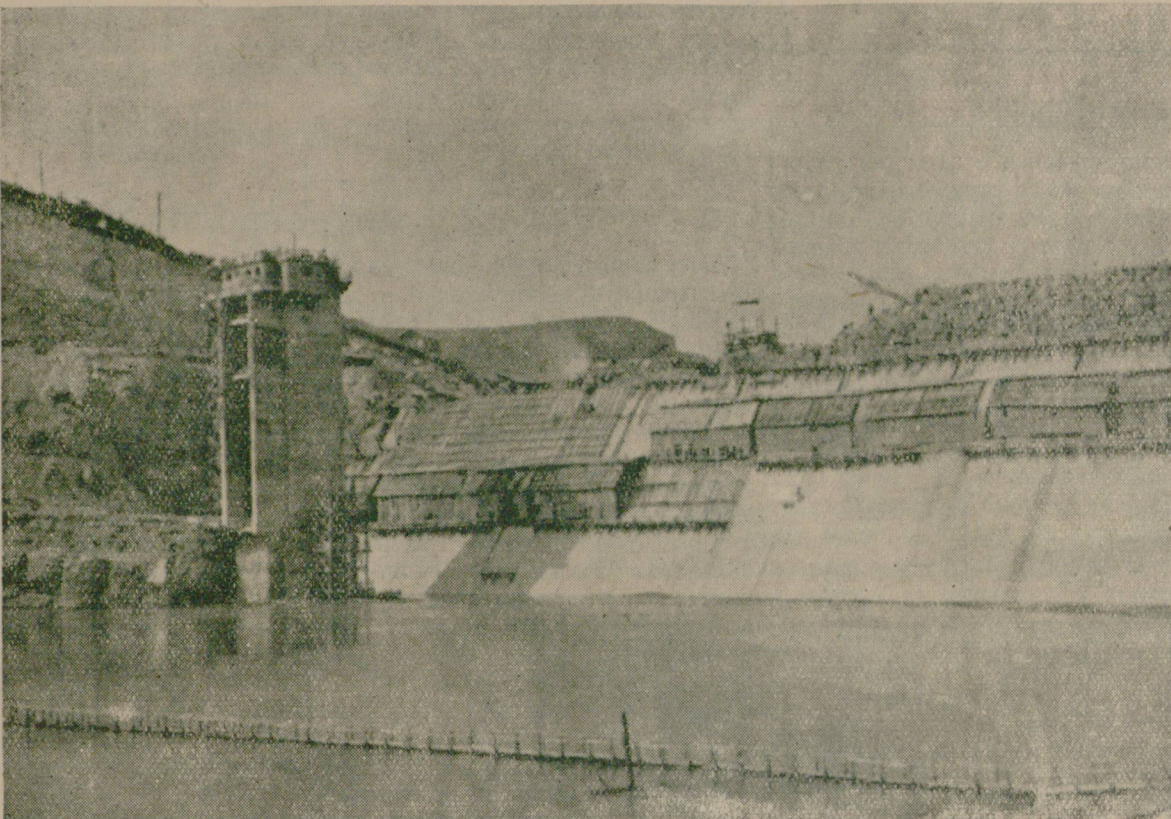
Край новите машини са нови хора, които ежедневно се учат и растат. Тук са другарката Ганка Груцова, която заработи на първия пуснат в движение флаер, орденоската Мара Ангелова и Дим. Савова, които преминаха по 3 ринга, стахановката Ел. Ангелова, която първа заработи на 4 ринг-машини.

Навън гърми весела музика. Извиват се кръшни хора. Радостта прелива в сърцата на всички. Игрят и ръководители и работници. До любими Райко Дамьянов първа играе майката на партизаните баба Зара. Щастие грее в очите на трудещите се. Песента на машините на памукопредачницата се слива с музиката на самодейците и ритъма на сърцата, в които трепти любовта към Партията и другаря Червенков, към Съветския Съюз и народно-демократичните страни.

Ив. Ст. Врачев

Първомайска топла радост за трудещите се от плодните поля

Язовирът ще почне да се отплаща

Язовирното езеро ежедневно расте. Снимката е направена на 25 април 1953 г. В него дън дълбочината на водата при язовирната стена е около 13 метра.

Дело на българо-съветската дружба

Строителите на язовир „Росица“ посрещат Първи май с големи трудови победи. Сърцата на россстройци са изпълнени с радост и гордост. В упоритата борба с трудностите в началото на април савациите на основния изпускател и кулата на БЕЦ препречиха вековния път на водите на река Росица. Повече от 20 милиона кубически метра вода е завирена в язовирното езеро.

Пред входа на първия тунел, чрез който водата ще се отпраща към росицката напоителна система, е написан лозунг: „Вечна признателност към великия Съветски Съюз за оказаната ни неограничена помощ за построяване на социализма в нашата страна!“ Чрез него строителите изразяват своите топли братски чувства на безпределна любов и признателност към народите на Съветския Съюз, към великата Партия на Ленин и Сталин.

Изграждането на язовира „Росица“ е резултат преди всичко на братската помощ, която ни оказва съветските специалисти. Огромната каменозидана стена, която днес препречва вековния път на Росица бе проектирана от съветските инженери. С тяхната непрестанна помощ е свързана всяка решителна стъпка в хода на строежа. Затова днес на централно място е окачен лозунг: „Росстрой е дело на българо-съветската дружба!“

Благодарение на тази помощ под ръководството на БКП колективът на „Росстрой“ в продължение на няколко години

мъжествено се бори и с успех преодолява трудностите. Той никога не е губил вяра в успеха на това грандиозно дело, защото знаеше, че щом ни ръководи Партията и народът строи, това дело ще се увенчае с успех. Не напразно между многото лозунги четем и този: „Росстрой е дело на народа и ще служи на народа!“ Под този лозунг строителите преодоляваха опитите на враговете да внесат разколебание и да убият вярата у народа, че язовирът ще бъде завършен. Всички тези опити на враговете днес потънаха в язовирното езеро. В изграждането на язовира участвуват строители от цялата страна. Особено активно участие вземаха трудещите се от Търновски окръг, въпреки че има редица села, които не се включиха достойно в това грандиозно дело.

Пред Първи май тази година в почетната книга на строителите четем имената на другарите: Владимир Атанасов Кънев — носител на ордена „Георги Димитров“, Каадр Бадиров — миньор — орденоносец, Куно Рашков — стругар — орденоносец, Пейчо Аладжов — шофьор — орденоносец, Нено Пенчев — зидар — орденоносец и др., с които се гордее целият колектив.

В социалистическото съревнование през първото тримесечие пет бригади бяха удостоени със званието „Бригада — първенец“, между които на първо място са бригадите на др. Ганчо Попов — кофражисти, на Каа-

др Бадиров — миньори, на Димитър Котляр — арматуристи и други.

В изпълнението на монтажните работи за пускането на водата се проявиха другарите Христо Хубенов, Павел Лазов, Димитър Цолов, Димитър Даскалов, Георги Петков. Ден и нощ не угадваха светлините от електрогените, не прекъсваха своята работа такаважниците. Метър по метър бяха транспортирани огромните стоманени тръби на монтажните площадки и споени наведнѫж в грамадни тръбопроводи.

С пускането на водата за напояване се завършва първият етап от строителството на язовира за 1953 година. Сега строителите насочват своите усилия към успешното изпълнение на строително-монтажните работи на електроцентралата и повдигане по-високо равнището на язовирното езеро.

Уверени в своите сили, вдъхновявани от собствените си успехи и от огромните успехи на нашия народ, под ръководството на БКП, начело с другаря Вълко Червенков, строителите на язовира с чест ще отработват изпълнението на даденото обещание. В навечерието на 36 та годишнина на Великата Октомврийска социалистическа революция „Росстрой“ ще бъде предаден на народното стопанство за пълна експлоатация.

Иван Златев
партгор на ЦК на БКП
при язовир „Росица“

В пълна боева готовност

Тази година кооператорите от с. Дичин, Търновско засяха ценни технически култури на поливни площи. Враговете говореха, че язовирът няма да стане, но сега мълнаха. Язовирът стана и водата е готова за използване, за получаване високи добиви, за препращане селото ни в цветуща градина.

Народният съвет, партийните и стопански ръководители на селото ни мобилизираха всичките си сили за осигуряване необходимото число работници, превоз и други материали за построяването на съоръженията на левия напоятелен канал.

В това отношение много помагат и трудещите се кооператори и кооператорки. В чест на Първи май те се отзоваха на повика на Партията и Правителството да довършат необходимите напоителни съоръжения, започнати от „Росстрой“. За целта с коли, камиони и камиони само за три дни те извозиха 470 куб. м. камък и отляха 350 куб. м. бетон. Тази организация ръководеше лично председателят на ТКЗС др. Андрей Д. Андреев.

Осигуриха необходимия брой поливни, складираха в Управлението на напоителната система, готови с всички съоръжения, окопали всички оросителни култури, извършиха второ плетене и брануване на есенните посеви, личните кооператори в пълна боева готовност очакват да посрещнат водите на язовира.

Марийка Д. Кънева
председател на нар. съвет на депутатите на трудещите се

Първомайската радост

ПАВЛИКЕНИ — (от нашия кореспондент). — Наближава девет, в който ще потекат водите на язовир „Росица“ по кооперативните блокове. Всеки бърза да бъде готов за този ден. С помощта на ОК на БКП ежедневно се осигуряват необходимите работници за довършване на последните напоителни съоръжения. Камioni на ТКЗС извозват към обектите строителните материали. По запящата половина на напоителното поле (левия и десен буювски канали) е осигурено напояването на 80,000 декара площи. Преследват се и последните трудности — обикноватата на канала след тунел № 7, свлачището и прекъсването на ж. п. линията. Обхватани от първомайски трудови ентузиазъм работниците, работещи по прекъсването на ж. п. линия под ръководството на инж. Марков, завършиха с 5 минути предсрочно укрепяването на ж. п. линия и транспорта бе беще прекъснат.

На 26 април масово работиха на свлачището кооператорите от с. Недан.

Ускелена подготовка за пълното използване на водите се извършва и в ТКЗС. Там изготвят по бригади сезонните работни планове по напояването. Изградиха поливните системи. Зачисляват се напоителните площи и съоръженията на бригадите, а те ги зачисляват на старши поливачите. Завършват се и последните съоръжения: саваци, сифони. Доставят се феиери за нощно поливане. Провеждат се общи кооперативни събрания, които разглеждат нормите за заплащане на труда в поливното земеделие.

Възведени са преходни червени знамена. Организира се в Стамболово показно практическо поливане, а в Градиче показно общокооперативно събрание с представители от поливния район за обсъждане и приемане на поливните норми и за обмяна на опит по организацията на труда в поливането.

Кооператорите от Павликенска околия посрещат тази година Първи май с нови успехи и светли перспективи в поливното земеделие.

Д. Колев

Когато отбелязваме решаващата роля за нашите успехи на обстоятелството, че ние разполагаме с помощта и подкрепата на Съветския Съюз, нашата благодарност към него е безгранична.

ВЪЛКО ЧЕРВЕНКОВ

Бригадата кооператори от ТКЗС Иванча — Търновско и Поликраище — Г. Оряховско, завоювала знамето на бригада — първенец, преди отлитане на последния прешлен на канала при „Свлачището“.

На първомайски трудов пост

Особено радостен съм в дни, когато всички трудещи се у нас с нестихващ възторг се готвят да посрещнат своя боеен празник — Първи май.

Днес, когато в язовирното езеро милиони кубични вода напират, за да потекат в близки дни по плодните кооперативни блокове, всеки честен човек ясно вижда огромната сила на нерушимата българо-съветска дружба.

Това мобилизира още повече силите ни.

В продължение на 5 години

за всяко тримесечие бях удостоен със званието „Ударник“, което с чест пазя и до сега. Ще се включа още по-активно в борбата за преизпълнение обещанията дадени пред другаря Вълко Червенков.

„Росстрой“ е огромен принос за делото на мира. Ето защо, аз заставам на първомайски трудов пост за предсрочното завършване на язовира — красавец „Росица“.

Куно Рашков
стругар — орденоносец при язовир „Росица“

Село Росица ще стане китна градина

Малко, но спретнато е селото Росица. Тук хората дружно работят в ТКЗС. Успехите от колективната работа през изтеклите години радват сърцата на росицаните и ги вдъхновяват за нови трудови победи. Българи и турци братски си живеят и рядко само някой турчин ще спомене като за нещо отдавна минало за тормоза, който са изпитали от фашистките режими преди 9 септември 1944 година. Сега народната власт помага еднакво и на българи и на турци.

Въпреки, че работата в лозарството и полето е напрегната, една част от жителите на селото редовно работят на язовир „Росица“. При обявяване на доброволен трудов ден за язовира само за един ден излязоха на работа 150 жени и мъже от селото.

Все по-чести стават разговорите за напояването, за високи добиви и какво ще бъде село Росица, когато водите на язовир „Росица“ буейно и стремително се втурнат по блоковете на ТКЗС. Нещо възбуждащо и затрогващо се чувства в тях разговорите. Тия, които доскоро цъкаха с език и не вярваха, и те все по-често поглеждат към сифона, през който се тече вода за напояване на хиляди декара земя.

План за напояването своевременно е приет. Договор е

сключен. Планът и договорът са обсъдени на общи кооперативни събрания. Изградена е поливна бригада с бригадир секретаря на БКП др. Васил Русанов. Мнозина кооператори, особено младежите, сами пожелаха да участвуват в напояването.

Повишено е самочувствието на кооператорите. Там, където никогa вода не е текло и селините са гледали с месеци към небето за капка дъжд, ще текат водите на р. Росица. Ще се напояват житото, ечемик, царевица, памук и др. култури. Още това лято ще бъде напоявана площ от 2000 декара.

Градина, китна градина ще станат блоковете на ТКЗС — с. Росица. Това, за което са се старахвали да мечтаят росицаните, сега при народната власт под знамето на Отечествения фронт, под ръководството на БКП, начело с любимия наш Червенков, става действителност. И думата дадена на годишното събрание за повишаване паричния доход на 20 лева на трудов ден през 1953 година ще бъде отстояна. Обещанията дадени пред любимия наш Червенков ще бъдат преизпълнени. Село Росица ще тръгне към изобилие, към щастлив и радостен живот, след като водите на язовир „Росица“ се разлят по блоковете на ТКЗС.

Мария Цветкова Йорданова
наш селкор

Водите на Росица ще ни донесат щастие

Приближава Първи май — Деня на международната работническа солидарност. Неопитен ентузиазъм е обхванал кооператорите от ТКЗС „Росица“ — с. Водолей, Търновско. Тяхната радост още повече се усилива при мисълта, че скоро ще посрещнат животворните води на язовир „Росица“. По напоителните канали работят не само заплуваните кооператори, но и стари хора.

Искаме час по-скоро да приготвим всички съоръжения — заявяват старците — за да видим с очите си благодатните води на Росица и по нашите поля. Нали великият Сталин каза, че ще победим сушата. Ние сме съгласни с неговите мъдри думи и затова помагаме колкото можем.

И наистина как да не се радват, когато само преди 4 години те изпитаха върху гърба си ударите на сушата!

— Сто хиляди лева дадохме за жито — казва кооператорът Цанко Антонов. Затова когато се зададат водите, със знамето и музиката ще излезем да ги посрещнем.

До сега всички пролетници са осигурени с канали. За два дни са приготвени последните пет съоръжения — разкопките. Старите канали са почистени. През блоковете на памука са отбелязани вадите.

С благодатните води на язовира в землището на Водолей още тази година ще се напояват 1250 декара памук, 1600 декара пшеница, 170 декара захарно цвекло, 110 декара слънчоглед и 100 декара ечемик.

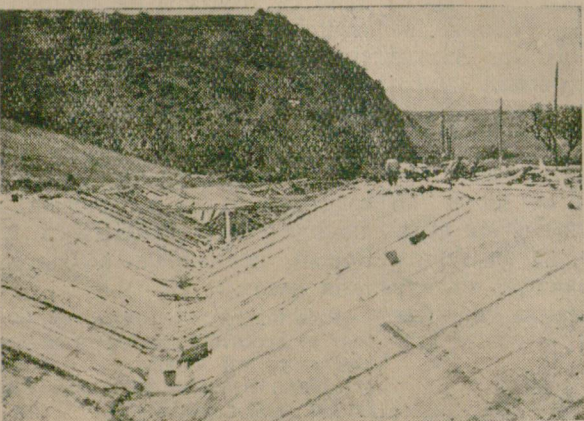
Затова с такъв трепет кооператорите очакват деня на идването на водата. Националният трикопър и вишено-червеното знаме ще бъдат забити от двете страни на моста над канала. Девойки с цветя, песни и хора първи ще посрещнат водите.

Безгранична е радостта на кооператорите. И наистина как да не се радват. Гледаш каналите и си представяш каква живителна сила ще влечат водите в живота на кооператорите! Ето ги безкрайните блокове с едрозърнеста пшеница, висок памук с натезали клонки от безбройните пъпки — бялото злато на нашата Родина. Още по-нататък обширните лозя, от листо-та на които се усмихват кехлибарени зърна. Из белалия се памуков блок спокойно буботи сталинският щъркел — памуко-сборач, управляван от млада кооператорка. Никнат се пред погледа ти и кървани от камии, отнасящи набрания памук към родните фабрики.

Ето за какво се радват кооператорите. Само радост, щастие и заможен живот им носят водите на язовир „Росица“.

Ангел Александров Рачев
председател на ТКЗС

Първомайски привет, строители на „Росстрой“!

Изглед от „Свлачището“ от 25 април.

По-радостно, по-пълно и по-топло е в сърцата на строителите на язовир „Росица“ в би-стрите априлски дни пред Първи май. Всеки ден носи нови победи. Работата като че ли по-спори, особено след пускането на савациите на 5 април т. г.

Пълните с увереност погледи замечтаво се плъзгат по повърхността на язовирното езеро, което ежедневно расте. Буйните води на Росица, укротени от волята и героизма на строителите, се разлитат на широко. Със салове, построени от тях, възторжените строители шарят на

водния пласт дебел вече над 13 метра. Все по-често излизат край брега строителите. Все по-често радостни гласове кръстосват водния простор. Групи деца, младежи и възрастни от околните села ежедневно спират за хласнати пред новото Росишко море.

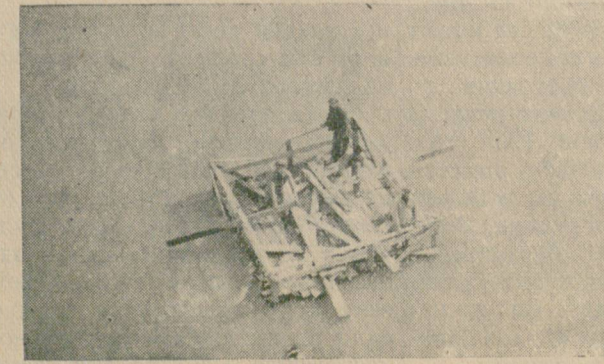
Гордост изпълва гърдите. Мисълта лети в царството на мечтите, които утре ще станат действителност. Кокетни вили край бреговете на езерото. На полуострова звучи звънка песен за строителите на Росстрой и

съветските хора, които им показва как да победят стихията. На меката лунна светлина и блясъка на прожекторите от електростанцията моторни лодки и яхти кръстосват езерото под веселия глъч на жизнерадостни младежи и девойки. Рибари се завръщат към брега с богат лов. Турбините на електростанцията безспирно се въртят под напора на язовирните води. Живителни струи електроенергия невидимо летят по дашкопроводите и задвижват машини, електротрактори и др., осветяват китните села, озвуча-

Край езерото. Поглед към бъдещето.

ват родните поля. Укротените в язовирното езеро води на Росица плъзгат по широката мрежа от канали, разливат се по памучните, оризови, тютюневи полета, освежават плодните лозя и овошките, носят благодат. Ведрина лъха над родния край и в най-жежките дни на лятната магия. Мощни сталински комбайни прибират богат урожай.

Плуването по язовирното езеро бе отдавнашна мечта на строителите. Тази мечта е вече действителност. На снимката е първият плувателен съд — салът.

Весели и доволни кооператори и кооператорки пеят радостни песни за Партията, за Димитров и Червенков, за съветските народи и безсмъртния Сталин. В дълбока признателност и благодарност към Съветския Съюз туптят сърцата на трудовете хора, които с още по-силна воля строят комунистическото общество.

Но тези картини не са далеч от нас. За тяхното по-скорошно превръщане в живот в предмайските дни хвърлят сили и строителите на язовира и ко-

ператорите от Търновски окръг. На 25 април т. г. кооператори от Иванча — Търновско, Поликраище — Г. Оряховско, Недан и Красно Градиче — Павликенско отляха последният прешлен по глания десен канал на обекта „Свлачището“. На 26, 27 и 28 април т. г. монтажниците и електрожените завариха и последното звено на тръбопровода свързващ десния канал с язовирното езеро.

Язовирци са готови да пунт вода от езерото по големия десен канал и да осигурят изпълнението на плана за получаване

Честита победа, трудещи се от Търновски окръг!

Пионери от Дебелцово-Севлиево, на брега на езерото.

не на високи добиви от поливни площи за 1953 г.

Географията се изменя. Освен появилото се през април езеро в Търновски окръг, тия дни многобройни реки и вадички ще прошарят Павликенска, Търновска и Г. Оряховска околии. Мечтите стават действителност.

Над скълата Червеновска Родина изгряват нови мощни светла и езера ще блеснат със лузина по родната, свободната страна. „Балкан“ изведе първите си жички сг. „Росица“ готви мълък дар. Как топло и почитно е за всички, що в Родина си са гостозари!

Янтар

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Отговор на братя

Василий Исак — коияр при животновъдната ферма на колхоза „Горки“, село Залово в Закарпатското — се върна в къщи от планината, където се намираше колхозното стадо.

Беше веделя — есенен топъл сънчев ден. Узавяйки, че Василий е в къщи, дойдоха му гости: дъщерята на сестра му Мария — млада красива жена — с малко дете на ръце и нейния мъж. Те дойдоха да се похвалят с черка си.

Пом започнаха разговор, на вратата се почука. В стаята влезе пощенският раздача. Той разтвори чантата, извади плик и го даде на стопанина.

Писмо от братя Иван от Аржентина! — зарева се Василий.

— От вуйчо! Какво пише? — запита Мария.

Исак почна да чете:

„Скъпи ми братко Василий! Писмото е от мен Иван Исак. Пиша ти няколко думи, с които те приветствувам сърдечно. Ще чакам с нетърпение отговор. Отдавна нищо не знам за вас, какви новини има там по вас, при всички наши роднини. Ще ми бъде много интересно да узнаем това. Отдавна не съм писал на племенничката Мария. Как живеете тя?“

— Добре живея вуйчо, добре! — прекъсна Мария.

Върху младото й лице се появи радост. Но скоро тази радост изчезна, защото тя забеляза съзвиза в очите на Василий. По всичко се виждаше, че вуйчо й пише за някаква тъга от Аржентина.

Василий продължи с треперящ глас: „На Мария не съм писал, защото вестта...“

— Какво казва той за татко? — пак прекъсна Мария. — Какво е чул той за него?

Исак спря да чете. Мария гребна писмото. О, ужас! — не четат Дмитрий, беше смаян от тежък камък...“

Какво може да бъде по-страшно от вестта за невинената смърт на бащата! Мария заплака като малко дете. По-нататък в писмото беше написано:

„Камъкът го уби в камината. Превозваше добитък на своя господар. Гътуваха под скали. От една скала се откъснати голям камък и право върху него. Ето, че азетя го няма вече...“

Още ти пиша и това, братко. Василий, че Федор Зихор също умира. Лага край железопътната линия, а когато минава влакът, хвърля се под него. Преди това им неговите документи.

Такъв е нашият живот, братко. Днес живееш, а утре, кой знае, какво ще бъде. Тук за човека не се грижат повече, отколкото за кокошката, ако не и по-малко. Пиша ти, че се ожених. Но не се радвам, защото имам две деца. За тях ми е жал. Те нямат никаква вина, а трябва да гладуват. Ти знаеш, че тук не винаги има работа, а трябва да се живее.

Пиша ми, братко, как живееш ти. Какво прави жена ти, как са децата? Казват, у вас там, се живее добре.

С това свършвам писмото си. Иван Исак, Бела Киска, Аржентина“.

В дома на Василий Исак имаше голяма скръб. Мария и съпругът й дойдоха при вуйчо си да се посветят, а се върнаха в къщи развълнувани до дън душа от голямото нещастие.

Василий не остана в къщи. Целуна жена си и децата и тръгна пак към планината.

Същият ден узна за нещастното и старата майка на Федор Зихор.

...Неотдавна Василий Исак се върна в къщи и седна да пише отговор на братя си. При него пак беше племенничката. Започнаха да пишат заедно.

„Скъпи братко!“

Получих твоето писмо. Четохме го

заедно с Мария. На мене и на всички роднини ми е много мъчно за зетя. Не ти писах по-рано, защото не ти знаех адреса, който ти много често променяш.

Искаш да знаеш, как живееш ние? Живеем добре! Вече четвърта година съм в колхоза, работя на животновъдната ферма. Имаше сега много добитък. А какви крави! Никога такива не е имало в селото. Мария също е в колхоза. Цялото село е колхозно.

Сега нашето село не е онова, каквото беше, когато ти отпътува. Тогава у нас земата раждаше само картофи и овес. Ти знаеш. А сега у нас се раждат и пшеница. И каква пшеница! Както в Бергове, дори по-добра. В колхоза има и лозя. Имаше си вино. Знаеш ли, къде са лозята?

Там, където някога ние копахме с тебе, за да седем картофи. Нашият колхоз взе две насоки в стопанството — животновъдство и лозарство. Съставихме петгодишен план за колхоза. В края на петилетката, т. е. през 1955 г., ще имаме 1500 глави добитък и 5,000 овце. И овете у нас не са такива, каквито бяха някога. Развъждаме нова порода. Държавата ни оказва голяма помощ. По нашите полета работят трактори. След три години ще имаме 1000 декара лозя.

Пиша ти, братко, че неотдавна у нас имаше голяма радост. В Москва се състоя XIX конгрес на Коммунистическата партия. Там говориха за по-нататъшното нарастване на нашето богатство и култура. Утвърден е и тритишният план за развитието на нашата страна. Другарят Сталин пръв изнесе реч на конгреса.

А сега как, живееш. Живееш добре, като желая същото и на тебе. Имаш нова къща, крави, свине. Неотдавна докарах в къщи продукти, които получих за моя труд в колхоза. Докрах четири карци зърнени храни и много картофи.

Жената и децата са здрави. Същото здраве желая и на тебе. Жената също работи в колхоза. Обработва царевич. По-голямата дъщеря ходи на училище, а синчето — в детската градина. Имаше училище — седемгодишно. То е също такава училище, каквото б ще по-рано градското, помниш ли? У вас всички се учат. Из се научих да пиша и да чета.

Имаше си клуб и библиотека. Всяка вечер тук се събират колхозниците. Слушам лекции, концерти. Кино имаме три пъти седмично.

Скоро ще имаме електричество. През пролетта започваме да строим електростанция.

Мария също живее добре. Омъжи се. Имат вече дъщеря. Сега ти е при мене и заедно ти пишем писмото.

— Мисля всичко написане — каза той на Мария, но тя добави:

— А може би трябва да напиша и аз няколко реда на вуйчо. Ще му напиша за моята дъщеря. Той съобщава, че неговите деца гладуват...“

Мария откъсна от тетрадката нов лист хартия и продължи:

„Още няколко думи и от мен, вуйчо, Мария Новотник. Имаш дъщеря. Тя още не може да говори. Колко е жалко, че дъщеря няма да я видиш... Много обичам дъщеря си. Искам тя да бъде щастлива, и тя ще бъде щастлива! Тя ще живее при комунизма. За нея се грижат не само майка и баща. За нея се грижи светската държава... Като цялата светска държава, аз не искам война, поради което аз съм за мир. Думата „мир“ се произнася у нас във всеки дом. Повтарят я по радиото, на митингите и събранията. Но у нас не само говорят за мира, но и здраво го пазят.“

А сега поздравяваме те още веднъж. Василий Исак и Мария Новотник

И. Драгушки

Колективите на „Урожай“ в подготовката

Организационните комитети по провеждане Празника на физкултурата при колективите на ДСО „Урожай“ в Г. Оряховска околия, подпомагат от Околийския съвет, развиват добра дейност. За добрата дейност помагачите семинара с 205 души физкултурата от селските колективи, на които бяха разучени упражненията.

По-малките села в околията зароботиха с ентусиазъм. В с. Асеново, където физкултурният план е изпълнен 50 на сто, отборите и групите разучават упражненията. Над 70 поемери в

с. Козарево разучават упражненията „Планино детство“.

В представителните групи на тези села се вземат участие и много кооператори. Първи в подготовката по посещаване Празника на физкултурата са селата Родина, Писарево, Върбица и др.

Изостават с. Кесарево, Поликраище и Камев, където има добри условия за работа. За активизиране на групите помощта на ОС на ДСО „Урожай“ трябва да се засили.

В. Николов

Печатът е велика сила

5 май е Ден на комунистическия печат — рождения ден на съветския вестник „Правда“ (5 май 1912 г.). Трудещите се от цял свят празнуват тържествено този ден. У нас Денят на комунистическия печат е ден и на българския народномодекатичен печат, който ежечасно се учи от богатия опит на съветския печат.

По случай Деня на печата и предстоящото честване 10 годишнината от излизането на първия брой на вестник „Борба“, което ще стане през август т. г., редакцията дава думата на сътрудниците и читателите си. В поместваните изказвания ще се разкрива от една страна помощта, която вестникът оказва на трудещите се в окупация, а от друга ще се очертаят ясно задачите на вестника в по-нататъшната борба за мир и социализъм.

По-долу поместваме първите изказвания.

Вестник „Борба“ ми помогна да стана стахановка

Още през 1946 година аз преминах от 2 на 4 памучно-тъкачния стан, което за мене беше голяма победа. Добрите резултати, които получих тогава, накараха нашите другари от редакцията на в. „Борба“ да се заинтересуват за моя живот и моята работа. Веднага във вестника беше отразена моята първа стъпка към многомашиното обслужване. Това още повече ме ентусиазира и същевременно задължи да полагам и занаятърд големи усилия за да затвърдя завоеванията.

При мене често идваше редакторът на вестника. Той споделяше с мене по много въпроси, интересуваше се, както за работата ми, така и за самообразованието ми. Питаше ме кои

книги съм чела. Това най-много ме червеше, защото тогава аз малко четях. Тогава той ме насочваше какви книги да прочета, като казваше, че при следващото си посещение ще ме пита какви съм научила. Това особено много ми помогна, защото аз научих от книгите и вестниците за опита и героизма на съветските ударници и стахановци.

Не след дълго време от редакцията ме подканиха да премина на още повече станове. Из аз, окуражена преминах от 4 на 6 стана. По-късно в чест на изборите за народни съвети през 1949 г. преминах на 8 стана. Тези мои успехи бяха отразени във вестника. Това укрепи у мене вярата да вода по-смело борбата с трудностите. От го-

лямо значение е за даден ударник да не се страхува, да има куража да преминава на по-много машини. А тогава, когато нашите редактори се срещат по-често с ударниците и работниците, резултатите ще бъдат по-добри. Важното е вярата да се укрепи, а затова именно спомогат вестниците.

Днес аз работя на 8 стана и всеки ден мисля как мога да премина на още повече. Съжалявам много, че в Габрово, в нашето предприятие не разполагаме с автоматични станове, за да поема обслужването на по-вече машини.

Стефанка Маринова — стахановка, орденосионка ДИП „Вълко Червенков“ — Габрово

Един радостен момент

Действително коренно преобразование настъпи след 9 септември 1944 год. в нашия живот. Стана възможно и преобразуването лика и съдържанието на нашия печат. По страничните на всички вестници се появиха живите статии на хилядите творци на новия живот.

След скъсане веригите на фашизма скритите таланти на трудещите се бързо започнаха да излизат налице. Резултатите на техния труд са действителни, положителни и поучителни. Но цялата трудност бе на друго място. Това, което правим, не можехме да го отразим в пресата, в печатните органи, за да стане то достояние на всички другари. Замислът на ОК на БКП — Габрово за продължаване излизането на вестник „Борба“ в Габрово, който да отразява живота на трудово Габрово, да обменя опита

на първенците в производството се посрещна от мнозина с голяма радост. Но трудността още не бе решена.

През месец април и май 1945 год. се постави въпроса да се проведе курс за дописници — рабкори. С радост се записяха като един от първите. Курсът трая един месец. Основният въпрос, който разглеждахме бе на чина на писане на дописките, как да изразим по-правилно добрите постижения.

С подготовката, която получих от посещенията ми в курса на рабкорите, ползата ми бе голяма. Аз спестих много време. Така например, преди посещенията ми на курса пишех една дописка по няколко пъти и все не ми харесваше, скъсвах я и пишех нова. Въпреки това от нея излязоха във вестника само откъсци. След завършването на курса аз пишех по-свободно

Дейността ми като селкор

Още в училище бих избран в комитет по писването на стенния вестник. Това особено много ме радваше. Във всеки брой не липсваше от мен материал. Отразявах добрите и лоши черти на учениците.

През 1951 год. започнах да пиша като доброволен сътрудник на в. „Народна младеж“. По-късно през 1952 г. станах сътрудник на в. „Борба“ и „Работническо дело“. В първо време смятах писането на материали за най-лесна работа. Спокойно сидам, вземам молива и почвам да смуча из пръсти данни и да крася материала. Но от писмата, които получаваш от редакцията — отговори на дописките ми, разбрах, че не е така лесно, нужно бе по-голям труд и задълбоченост. Още повече се убедих и от думите на Максим Горки, който казва, че „пътят от главата, която мисли, до ръката, която пише, е пътят от безбедо до земията“.

Тогава именно срещнах трудност. Как да започна, какво да обхващам, кое е най-съществено и кое не? Започнах постепенно да чета вестниците. Уверих се, че, за да бъде истински изразител на пролетарското обществено мнение, е нужно да бъде правдив, дописката ми да отразява самата истина. Как постигам това? Когато ми се съобщава за нередност или успех, или пък сам науча,

отивам на самото място, за да видя как стигна въпросът, кой е виновен за нередното, защо го е направил, унищожено или не, кога е станало това, какво може да се направи, за да се оправи тази нередност и пр. Отказвам винаги точната дата, проверените факти и точните имена на хората, свързани с тези факти. Като изясням истината, спечелих си и авторитет. За всичко на мен се прави доносение. Аз вече зная как да казва става и кой го върши.

Когато бъде отпечатана във вестниците моя дописка правя сравнение какви стили и други грешки съм допуснал.

За да имам успех много ми помага четенето на художествена литература, следене пресата, бюлетините, изпращане ми от редакцията, опитът на болшевишката печат. Най-ценна е книгата „Работническите и селските кореспонденти и работата с тях“ от др. Хр. Консулов. Без тази книга като начинаещ кореспондент бих срещнал пътя от трудности.

И все пак трудностите се срещат, но не в писането, а след отпечатването на материалите. В знак на благодарност съм получил не малко писуни, закани за побой и други подобни и то най-вече от ръководителите, за които стоят в неизвестност навърно януарският пленум на ЦК на БКП и осмият пленум на ЦК на ДСНМ.

Всески материал написвам в два екземпляра. Строго спазвам принципа: едни и същи материали да не изпращам в два или повече вестника. За по-добра и редовна отчетност направих съм си нарочен „рабелкорски дневник“. В него вписвам наименованието на материала, номер по ред, до коя редакция, кога е изпратен материала, и графа за по-нататъшната му съдба.

Редовното ми сътрудничество се отрази благодарно върху писмата на в-к „Борба“. В началото на 1952 година в селото ни се писираха 5 — 10 броя. До края на годината писмеността нарастваша на 123 броя, а сега в селото ни се пласират 170. Читателите с радост очакват излизането на в. „Борба“.

Той очаква голяма част от тях.

Аз виждам каква голяма роля играят рабелкорите, затова се обръщам към тях.

На работа, другари рабелкори! Да оправяем високото звание, което другарят Сталин ни определи: „командири на пролетарското обществено мнение“!

Тодор Желязков
селкор от с. Драганово
Г. Оряховско

Радостта на кооператора

На 20 април т. г. зидарската бригада при ТКЗС — „В. Коларов“ завърши своето ново жилище.

Като земеделски стопанин преди 9 септември 1944 година едва свързвах двата края с моето петчленно семейство. За добър, радостен живот не можех и да помисля. Като влязох в Трудово-кооперативното земеделско стопанство през 1949 г. животът на семейството ми се измени коренно. Трудът ми се заплаща добре и сега се чувствам много щастлив.

Имам вече нова къща. Зидарската бригада работи много бързо и хубаво. Аз още повече се уверявам в голямата сила на Партията и заявявам, че ще бъда неуморен борец за високи добиви, за по-бързо построяване на социализма в нашата Родина, ще бъда неуморен борец за мир.

Никога не съм посрещал Първи май с такива радостни чувства, както сега.

Йордан Петров Пенчев
кооператор от с. Обединение,
Търново

Строят микроязовир

Тази година трудещите се кооператори и кооператорки от ТКЗС „Нов живот“ в с. Долна Липница, Павликенско извършиха предсрочно селско-стопански работи. В чест на Първи май ние първи в околията завършихме прелетната сеитба, бранувахме и оплехихме есенниците, бранувахме слънгогледа. В благодарно предмайско сървенование на 22 април извършихме първото окопаване на цеклото, а на 23 април окопахме слънгогледа. Редовно отчитаме сървенованието. Преходното знаме в деветта полетна бригада, с бригадир др. Иванка Георгиева Дечева.

Ние мобилизираме всички сили за завършването на нашия микроязовир, който има ширина на

стената 28 м., дължина 50 м. и височина 5. Той ще побира 12,000 куб. м. вода. Язовирът се изгражда с доброволен труд. Всеки ден работят по две бригади. В чест на Първи май основните работи са завършени. Към 10—15 май ще можем вече да ползуваме водите.

Колкото приближава трудовия празник, толкова по-вече се увеличава ентусиазма на кооператорите. Под ръководството на нашата героиня БКП и любимица Вълко Червенков, ползувайки опита на съветските колхозници, ние с всеки изминал ден се учим да работим по-добре, да превръщаме мечтите си в живо дело.

Йордан Спирidonov
председателя на ТКЗС „Нов живот“

Реализират икономии

Трудовият колектив на ДИП „Ст. Бъчваров“ — Севлиево още от началото на тази година се готви да посрещне Първи май с високи трудови победи. Само за първото тримесечие на т. г. благодарение внедряването на почина Левченко и Муханов, предприятието е реализирало икономия за народното стопанство на стойност 30,000 лева. Мнозина работници ежеседмично изпълняват производствените си норми и

се утвърждават като първенец в предприятието. Леярът Хр. Габровски изпълни тримесечния си план 188 на сто, а сега, в чест на Първи май той изпълнява ежеседмичния си план 200 на сто. Неговият пример се следва от Иванка Йонкова, изпълняваща плана си 165 на сто, Хр. Банков — 160 на сто, стругарката М. Влайчева — 154 на сто и др. Ионко Коркинов наш кореспондент

Предмайски трудови прояви (по дописки на селкори)

ПРЕДМАЙСКИ ТРУДОВИ ДНИ преминаха селските от с. Керека — Дряховско на 19 и 26 април. Те излязоха 780 куб. м. лонени камъни по шосето Керека — Търново. Шосеграха и унищажиха сто стониски лвов на ТКЗС.

УСИЛНО БЛАГОУСТРОЙСТВО имаше в село Яковци, Еленско. В чест на Първи май, селските провелиха трудов ден за отвеждане водата и направили чешми в училището. Взеха участие всички членове на Отечествения фронт. До вечерта водата бе пусната в новите чешми. Наскоро след това бе проведен трудов ден за засажане 60 липови дръвчета за озеленяване на селото.

ОЗЕЛЕНЯВАНЕ НА СЕЛОТО в чест на Първи май провеждат с безплатни трудови дни селските от с. Чолаковци, Търново. До сега са провели изд 400 човекотрудов дни на стойност 4060 лв.

С ГОЛЯМ ЕНТУЗИАЗЪМ младежката група от с. Райковци, Търново, състояща се от три звена от по 11 девойки — членове на ДСНМ, по случай Първи май, започна окопаване на всички филанки, засадени край прохода на Републиката — „Ханн Боаз“.

ПОСЕЩЕНИЕ НА ТРАКТОРИСТИТЕ в чест на Първи май направиха де-

войките от младежкото звено на Стефанка Мусева — Поликраище, Г. Оряховско. Докато трактористите ореха, те минаха другарите им, украсиха го със стелени, агиттабю и промислови лозунги. След размяна на опит младежите бориха за високи добиви си дадох думата още повече да укрепват връзките между МТС и ТКЗС.

В чест на Първи май звеното изпрати и поларии на граничарите.

НА НОВОСТРОИЩА СЕ ГОРКИ ПГТ членове на Отечественофронтската организация в с. Костел — Еленско изкопаша 153 куб. м. прът на трудов ден в чест на Първи май.

648 ДУШИ участваха в трудовия ден от района на Ставчев-хаския народен съвет на 26 април т. г. Участниците в трудовия ден попариха 8 селски кладенци, 35 км. междуселски пътища, по които през лятото ще се извозват снопите, навалина 86 куб. м. камъни, предназначени за поправка на шосето Ставчев-хас — Тръвна и попариха 3 км. от разваления части на самото шосе. Извършена работа възлиза на 12,000 лв.

ТРУДОВ ДЕН В ЧЕСТ НА ПЪРВИ МАЙ провелиха кооператорите от с. Каравиш, Павликенско на 26 април т. г.

ДТП „НАРОДЕН МАГАЗИН“ — ОКРЪЖЕН КЛОН — ТЪРНОВО

Поздравява многобройните си клиенти по случай Първи май — деня на международната солидарност на трудещите се от целия свят и им пожелава нови успехи в борбата за мир и построяването на социализма в нашата страна водени от славната Благоево-Димитровска партия, изпитан и закален авангард на работническата класа.

От управлението.

В ТИТОФАШИСТКОТО БЛАТО

Бедственното положение на югославските работници

от У. Ерскин

Вестник „Победа“ съобщава, че в Черна Гора в 1952 година в сравнение с 1950 година количеството нещастни случаи със смъртни резултати се увеличило на 244.4 на сто, с тежки повреди — на 154.2 на сто, с леки повреди — на 387.8 на сто.

За страшен случай в рудника в Брез съобщил вестник „Омладина“ в броя си от 21 януари 1953 година. В този рудник на 7 януари във време на нощна работа попаднало в трансмисията на машината и загинало петнадесетгодишното момче Енез Джаквич. Комисията на инспекцията на труда установила, че „машината не била защитена“, и направила заключение: „смъртта е станала по вина на пона-страдания“. На мястото на загиналото при машината било поставено веднага друго момче — шестнадесетгодишния Степан Мишин. Вестникът пише: „След два часа на комисията се наложилото да бъде на същото място и да изпълни същата работа... И второто момче загинало“.

В този епизод е отразен ужасът на положението на югославската млада генерация, безчовекачната експлоатация от титовци на юношите.

Тежкото материално положение, недоиздаването и антисанитарното състояние на предприятията водят към нарастване на професионалните заболявания. Така, по данните на органите на общественото застраховане, в рудника Трепча в януари на миналата година 262 души получили ослепно отравяне.

Обедняването на работническата класа неизменно се увеличава в резултат на нарастването на безработицата...

Органът на титовските профсъюз вестник „Глас рада“ признава:

„Забелязва се, че в нашата страна броят на безработните през зимата значително е нараснал.“

В югославските вестници се печатат много обявления с предлагане на работна сила. За пример ще приведем някои цифри от обявлението на загребската борса на труда, напечатано във вестник „Народни лист“. За 10 дни, от 10 до 20 януари, към борсата се обвърнали с молба за търсене на работа: 38 автомеханици, 56 шлосери, 35 стругари, 46 електро-работници, 123 шофьори, 50 текстилци, 318 шивачи, 133 търговски работници, 12 медицински работници, 32 счетоводители.

Сред безработните има много хора с високо образование. По такъв начин, даже това малко количество специалисти, което излиза от висшето училище, не се обезпечават с работа. Затова в страната се подвизава много числена армия от чуждестранни „специалисти“.

Изтощени и изпокусани безработни може да се видят по улиците на градовете, по гарите, пристанищата, на пазарните площи — навсякъде, където мъждука надежда за случайна